

אור דוד

בס"ד | כ"ג אדר א' תשע"ט

פרשת שבוע ויקהל	כניסת שבת			יציאת שבת			גיליון מספר	מוקדש לע"נ הבה"ח דוד צברדלינג ז"ל בן שלמה זלמן ושושנה נעמי הי"ו
	ירושלים	יבנה	מצפה רמון	ירושלים	יבנה	מצפה רמון		
	17:01	17:18	17:13	18:13	18:15	18:15	36	

אורות הפרשה – הרב נאור מאיר גנון שליט"א.

משה רבינו יורד מהר סיני וקודם כל אומר לנו את ציווי ה' על השבת ורש"י אומר שזה ללמדנו שהשבת קודמת למשכן ולמרות הקדושה שלו אין לעבוד בשבת. כתוב "ששת ימים תעשה מלאכה.." שמי ששומר את יום השבת יזכה לראות שמלאכתו בימי החול נעשית מאליה בלי הרבה טרחה. פעם אחת הרב מרדכי אליהו זצ"ל שאל נהג מונית למה הוא עובד בשבת? הנהג השיב שיש לו יותר רווחים כיוון שבשבת אין תחבורה ציבורית אז יש יותר קליינטים. שאל הרב: ומה אשתך אומרת? אמר הנהג: אשתי אומרת שאין כסף! אמר לו הרב: אתה רואה שאין ברכה מכסף של עבודה בשבת. תפסיק לעבוד בשבת ובע"ה תתברך פרנסתך!. אנו צריכים לזכור שהשבת היא מקור הברכה ויותר משאנחנו שומרים את השבת-השבת שומרת עלינו (הכוונה שזכות המצווה הגדולה הזו עומדת לנו). אוהב אתכם! שבת שלום!- (לרפואת תמר בת אלישבע חפצי ומשה בן חניה)

דבר בעיתו מה טוב – מאורעות התנ"ך בתאריך היומי, על פי ספרו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

כ"ה אדר: לא יהי בשלשים וְשִׁבְעָה שָׁנָה לְגָלוּת יְהוֹנָתָן מֶלֶךְ יְהוּדָה בְּשָׁנִים עָשָׂר חֹדֶשׁ בְּעָשָׂרִים וְחֲמֵשֶׁה לַחֹדֶשׁ נָשָׂא אֶוִיל מֶרְדֵּךְ מֶלֶךְ בָּבֶל בְּשָׁנַת מַלְכָּתוֹ אֶת רֹאשׁ יְהוֹנָתָן מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיֵּצֵא אוֹתוֹ מִבֵּית כְּתִיב הַכְּלִיא הַכְּלוּא: לֵב וַיִּדְבֵּר אִתּוֹ טְבוֹת וַיִּתֵּן אֶת כֶּסֶּאֱוֹ מִמַּעַל לְכֶסֶּא כְּתִיב מַלְכִּים הַמְּלָכִים אֲשֶׁר אִתּוֹ בְּבָבֶל: לֵג וְשָׁנָה אֶת בְּגָדֵי כְּלוּאֹו וְאָכַל לֶחֶם לְפָנָיו תָּמִיד כָּל יְמֵי חַיָּו: לֵד וְאַרְחִתוֹ אֲרֻחַת תָּמִיד נִתְּנָה לוֹ מֵאֵת מֶלֶךְ בָּבֶל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ עַד יוֹם מוֹתוֹ כָּל יְמֵי חַיָּו:

(ירמיהו נב, לא-לד) (פסוק לא ועיין רש"י וסדר עולם פכ"ח)

כ"ז אדר: כִּז יְהִי בְּשָׁלְשִׁים וְשִׁבְעָה שָׁנָה לְגָלוּת יְהוֹנָתָן מֶלֶךְ יְהוּדָה בְּשָׁנִים עָשָׂר חֹדֶשׁ בְּעָשָׂרִים וְשִׁבְעָה לַחֹדֶשׁ נָשָׂא אֶוִיל מֶרְדֵּךְ מֶלֶךְ בָּבֶל בְּשָׁנַת מַלְכּוֹ אֶת רֹאשׁ יְהוֹנָתָן מֶלֶךְ יְהוּדָה מִבֵּית כְּלוּא: כח וַיִּדְבֵּר אִתּוֹ טְבוֹת וַיִּתֵּן אֶת כֶּסֶּאֱוֹ מִמַּעַל לְכֶסֶּא הַמְּלָכִים אֲשֶׁר אִתּוֹ בְּבָבֶל: כט וְשָׁנָה אֶת בְּגָדֵי כְּלוּאֹו וְאָכַל לֶחֶם תָּמִיד לְפָנָיו כָּל יְמֵי חַיָּו: ל וְאַרְחִתוֹ אֲרֻחַת תָּמִיד נִתְּנָה לוֹ מֵאֵת הַמֶּלֶךְ דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ כָּל יְמֵי חַיָּו:

(מלכים ב' כה, כז-ל) (פסוק כז ועיין רש"י וסדר עולם פכ"ח)

מר"ן **בן איש חי** – פרשת ויקהל שנה שניה.

ב. כלים גדולים הרבה שמחזיקין ארבעים סאה, דהיינו הם אמה על אמה ברום שלש אמות, אע"פ שאין מחוברים בקרקע, אסור ליטול דלתותם.

ג. דלתות שיש בהם שני צירים - אם יצא ציר התחתון כולו ממקומו, אסור להחזירו; ואם מקצתו, מותר להחזירו, ואין חוששין שמא יתקע, לפי שאין צריך כל כך לזה; אבל אם יצא ציר העליון אפילו מקצתו, אסור לדחקו ולהחזירו למקומו, גזרה שמא יתקע, מפני שהעליון צריך להדקו בחוזק יותר מן התחתון, מפני שהתחתון מתקיים מאליו בחורו כשהעליון במקומו.

ו. ספסל שנשמטה אחת מרגליו, אסור להחזירה שבת. והתוקע עץ בעץ, הרי זה תולדת בונה, וחייב. וכן התוקע עץ בתוך הקרדום או הסכין והמזלג ביד שלו, חייב.

זרע שמשון – פרשת ויקהל אות ז'.

'וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רְאוּ קָרָא יְהוָה בְּשֵׁם בְּצַלְאֵל בֶּן אוּרִי בֶן חוּר לְמִטָּה יְהוּדָה.' (לה ל): מה שהוצרך משה לומר לישראל ראו קרא ה' בשם בצלאל וגו' מלבד מאמר חז"ל (עיין ברכות נה.), יש לפרש עוד עפ"י מה דאיתא במדרש (שמו"ר מח ג) בשעה שעשו ישראל העגל עמד חור ונתן נפשו על הקב"ה, אמר לו חייך כל בנים היוצאים ממך אני מגדלם שם טוב בעולם שנאמר ראו קרא ה' בשם בצלאל. והנה ידוע שהמשכן נעשה לתיקון עון העגל, וכמ"ש חז"ל (שמו"ר נא ו) יבוא זהב שבמשכן ויכפר על זהב שבעגל. וכדי שלא יצטערו ישראל ויאמרו דאף שאכן נתכפר לנו עון העגל ע"י הזהב שבמשכן, מ"מ עדיין נשאר לנו עון חמור של שפיכת דמים שהרגנו את חור, ודבר זה ימנע את השראת שכינתו יתברך עלינו. לכך כדי לנחם אותם על כך, אמר להם ראו קרא ה' בשם בצלאל וגו', והיינו שהואיל שהקב"ה קרא בשם את בצלאל בנו של חור, נמצא שקיבל חור את שכרו במה שמסר נפשו, ובכך מעתה אין מקטרג עליכם, וכמו שחור מת במעשה העגל כך

בצלאל בנו יתגדל ויתכבד בשם במעשה המשכן שבא לתיקון מעשה העגל, ובכך יהיה תיקון גם למה שהרגו את חור, וממילא יכולים אתם להיות בטוחים שתשרה שכינה במעשה ידיכם.

עץ החיים - פירוש הסולם על הזוהר, פרשת ויקהל דפ"י ר"ח ע"ב.

מלה ומלה ממנו, והיו מעלים אותה עטרה על ראשם, ככתר של זהב. ומי שמשדל בו, במעשה הקטרת, צריך להסתכל בו. ואם יכוון בו בכל יום, יש לו חלק בעולם הזה ובעולם הבא, ויסתלק מיתה ממנו ומעולם, וינצל מכל דינין שבעולם הזה, מצדדים רעים, ומדין של גיהנם, ומדינה של מלכות האחרת.

תע) בזה הוא קטרת כד וכו': בקטרת ההיא, כשהיה עולה העשן כעמוד, היה רואה הבהן אותיות של סוד השם הקדוש פורחות באויר ועולות למעלה כעמוד, לאחר כך, כמה מרכבות קדושות מסבבות אותה מכל הצדדים, עד שעולה באורה ושמחה ומשמח למי שמשמח, וקושרת קשרים דהיינו שמיחות יחודים, למעלה ולמטה, ליחד הכל. וכבר העמידוהו. וזה מכפר על יצר הרע ועל עכומים, שהוא סטרא אחרא. וכבר העמידוהו.

תסז) ת"ח מה כתיב וכו': בוא וראה מה כתוב, קח את המחתה ותן עליה אש מעל המזבח ושים קטרת, מהו הטעם, כי יצא הקצף מלפני ה' החל הנגף. כי אין שבירה לצד ההוא חוץ על ידי קטרת. שאין לך דבר חביב לפני הקב"ה כקטרת. ועומדת לבטל כשוף ודברים רעים, מבית. ריח ועשן של קטרת שעושים בני אדם, הוא מבטל כשפים במעשה והוא, כל שכן קטרת.

תסח) מלה דא גזרה וכו': דבר זה, גזרה עומדת לפני הקב"ה, שכל מי שמסתכל וקורא בכל יום מעשה הקטרת, ינצל מכל הדברים הרעים והכשפים שבעולם. ומכל פגעים רעים, ומהרהור רע, ומדין רע, ומות, ולא ינזק כל יום ההוא, כי אין סטרא אחרא יכולה לשלוט עליו. וצריך שיכון בו.

תסט) אר"ש אי בני וכו': א"ר שמעון, אם בני אדם היו יודעים, כמה עליון הוא מעשה הקטרת לפני הקב"ה, היו לוקחים כל

אביעה חידות מני קדם

חידון לפרשת "אחרי-מות" (שמואל-ב' פרקים א-ד) מקבילה ל-ויקהל' על פי חיבורו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

ד. מה אמר דוד לנער על ראשך
כי פך עגה בך

א. למי דוד קרא
והוא בעמלקי פגע

ה. איך בחייהם שאול ויהונתן נקראים
ובמותם לא נפרדים

ב. את מי כלמד קשת צריכים
מעלה אחרי שנפלו גיבורים

ו. מה החסד שעם שאול עשיתם
אותו ואת בניו לא שכחתם

ג. באיזה הר הנער נקרא
במקרה בא אל המלחמה

לתגובות, הקדשות והערות: or.david.way@gmail.com

פתרונות לגליון הקודם: אבות, בית שן, גלבע, דבלה, הגותרים, ותעק בקול גדול
מוקדש להצלחת: נאור מאיר בן אסתר ורעייתו, אוריאל בן אלישבע חפצי ורעייתו.

שבת שלום